

טמונה בפרשה

כי תשא - פרק

פנינים

"זה יתנו"

'הראה לו כמין מטבע של אש ואמר לו כזה יתנו' (רש"י)

מדוע נתקשה משה בזה עד שהיה צריך להראות לו מטבע של אש. עוד יש להבין, לאיזה צורך ציווה הקב"ה שיביאו לו תרומה, הלא כל הכסף והזהב שלו הם. והנה, היה זה מחסדי השי"ת, שהרי בעת החורבן כילה חמתו על העצים והאבנים, ובכך ניצלו עם ישראל מכליה. וזה היה אפשר רק בגלל שנתנו ישראל נדבה מכספם לבנין המשכן, לכן היה ביכולת לקחת זאת ככופר חלף נפשם. כשאמר הקב"ה שיתנו מחצית השקל "לכפר על נפשותיכם", הבין משה שעתיד המקדש להיחרב בגלל עוונות בני ישראל, נתקשה משה ונצטער על זה, על כן הראה לו מטבע של אש לפייס דעתו שלמרות שאמנם עתיד המקדש להיחרב הרי גם עתיד להיבנות לבסוף באש. (שארית יהודה)

"ומשרתו יהושע בן נון"

מדוע נקרא יהושע בן נון בחיריק תחת ה' ולא בסגול? א. נהגו לקרותו כן לכבוד, כי היה הגדול בתלמידי משה רבינו ויקראו לו בינון, כלומר הנובן, כי אין נבון וחכם כמוהו. (רמב"ן) ב. ענינו יהושע שהבינה מוליד, יעשו נון מלשון "לפני שמש ינון שמו" (תהלים עב יז). (רמב"ן) ג. משום שבדרך כלל ג' שותפים הם באדם: הקב"ה, אביו ואמו. אך כאן יהושע היה התלמיד המובהק ביותר של משה רבינו וכתוב: 'כל המלמד את בן חברו תורה כאלו ילדו', ונטל משה רבינו בכל את שתי הנקודות הרומזות לאביו ואמו של יהושע. (המדרש והמעשה) ד. משום סמיכות המילים הקצרות אחת לשניה שונה הניקוד כדי להקל על הקריאה. (רד"ק) ה. ע"פ המדרש שהאות 'י' שנוספה ליהושע בתחילת שמו היא אותה ה' שניטלה משמה של שרי שהוחלף לשרה. אם כן, מנין ל'י' הזו שתי נקודות כדי להיות מנוקדת בשווא? -נטלה אותן מהסגול של המילה 'בן'. (ר' מנחם מנדל מרימנוב ועוד) ו. כי היה יהושע מתבונן בשער הנ' של החכמה.

"ושכתי כפי עליך עד עברי והסירוני את כפי"

'מכאן שניתנה רשות למחבלים לחבל' (רש"י)

ניתן להסביר זאת על פי הפסוק בפרשת תצוה: "שפה יהיה לפיו סביב מעשה אורג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע". המילים: 'לפיו סביב מעשה אורג', ראשי תיבות סמא"ל. והמילים: 'תחרא יהיה לו לא יקרע', ר"ת לילית. והמילה 'כפי' מפסיקה ביניהן ומפרידה אותן. הוא שאמר הכתוב: 'והסירוני את כפי, כשתסור מהם המילה 'כפי', אז תנתן רשות למחבלים לחבל. (ר' שמשון מאוסטרופולי)

"לך רד כי שהת עמך אשר העלית מארץ מצרים"

יש לבאר מדוע לא שבר משה רבינו את הלוחות שקיבל מיד, או לפחות שלא היה לוקחם עמו אלא משאירים בשמים, וכי לא האמין למה שאמר לו הקב"ה במפורש שבני ישראל חוטאים בעגל ומדוע המתין משה לשבור את הלוחות עד שירד מן ההר? ויש לומר: א. כיון שהקב"ה ציווה את משה 'לך רד', א"כ היה צריך לקיים תיכף ומיד את ציווי הקב"ה ולרדת מן ההר, ולא היה יכול לשבור את הלוחות עד לאחר שקיים את ציווי הקב"ה וירד מן ההר, רק אז התפנה לשבור את הלוחות. (הגאון רבי חיים מבריסק) ב. כי לא ידע שלא מחו בעובדי העגל שאר בני ישראל, ולכן כולם נתפסו אף הם באותו העוון. ג. כדי לעורר ולזעזע את בני ישראל כשיראו את הלוחות נשברות לעיניהם. ד. ראה שבני ישראל שמחים ואת המחולות - והבין שאין תיקון ללוחות האלו. (ספורנו) ה. לא רצה משה להיפרד מן הלוחות הקדושות עד שפרחו האותיות מאליהן. (ט"ב) ו. רצה ללמדנו שאין לפעול ולהעניש מתוך חיפזון ונמהרות. ז. ללמדנו שאל לאדם להעיד עדות מה שלא ראה בעיניו, ושאם אדם שומע עדות אף מאדם נאמן אסור לו לקבל עדותו לעשות מעשה על פיו. ח. כדי לזעזע את העם וע"י כך לא יעכבו מבעדו לשרוף את העגל. ט. באמת כתוב במדרש שמושה לא האמין כביכול (מהרש"א יבמות סב.) ושמוא יש לבאר שהכוונה היא שאולי חשב משה שלא עבדו ע"ז ממש, אלא עברו על משהו שהוא כעין ע"ז כמו הקורע כלים בחמתו וכד'. י. אינה דומה שמיעה לראיה וממראה עיניו משה נזדעזע יותר. יא. חשב שכשיראו אותו ישובו מיד בתשובה. יב. לא שבר במרום בפני הקב"ה כדי שלא יהא כמורה הלכה בפני רבו. (ע"פ תשובות הקוראים ל'שאלה לשלחן השבת' ע"ח)

לסדר את הפרשה

פנינים רשימה (שאי הפרשה 2271)
לפיכא אפרסא אפרסא אפרסא אפרסא
פרשה. פקצלו, אפרסא אפרסא אפרסא
אפרסא אפרסא.

- ב. כעס ד' ומשה מפייסו
- ד. שלא לילך אחרי עובדי ע"ז
- ה. הציווי לפסול לוחות שניים
- ה. מעשה הקטורת
- ח. מעשה הכיור
- ת. ציווי קדושת שמן המשחה
- ל. חטא העגל
- ל. בקשת משה לראות את כבוד ד'
- י. משיחת המשכן וכליו
- מ. מחצית השקל כסף הכיפורים
- צ. מרכיבי שמן המשחה
- ק. י"ג מידות של רחמים
- ק. שמירת השבת
- ק. עונשם של החוטאים בעגל
- ש. כתיבת התורה ע"י משה וקדושתו
- ש. שבירת הלוחות
- ש. סיכום מעשה המשכן ובניו

שאלה לשולחן השבת

"לאברהם כי צדק וכישראכ"
ואם אינן צדקים בזכותן. מה
אתה אומר לי: "ואעשה אותך
לגוי גדול". ואם כסא של שלש
רגלים אינו עומד לפניך בשעת
כעסך. קל וחומר לכסא של
רגל אחת. (רש"י)

יש לבאר את טענתו של משה,
מדוע האומה שתצא ממנו
משולה לכיסא בן רגל אחת ולא
לכיסא בן 4 רגליים: שלושת
האבות והוא עצמו?

מלכת השאלה הינה אפרסא זיון 2120
אפרסא אפרסא.
אפרסא אפרסא אפרסא אפרסא
(אפרסא אפרסא אפרסא אפרסא),
אפרסא אפרסא אפרסא אפרסא
אפרסא אפרסא אפרסא אפרסא.

העלון מוקדש לע"נ הרב בנימין בן
הרב ישראל ופעשע מרים פורת
זצ"ל ת.נ.צ.ב.ה.

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.
זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה! ניתן לתרום:
1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביון'. 2. לשלוח שיק למערכת.

טמונה בפרשה

כי תשא

חידון א' ת'

הגשמה לכל שאלה מציגה באור המופיעה בראש השורה.

- א. אולץ לעשות את העגל
- ב. מבוני המשכן
- ג. מידת השקל שווה לעשרים
- ד. שבטו של אהליהב בן אחיסמך
- ה. שם נטה משה את אהלו אחר מעשה העגל
- ו. "שבת השביעי, שבת"
- ז. העגל היה עשוי מ-
- ח. משמותיו של הר סיני - הר
- ט. "ויאמר אני אעביר כל על פניך"
- י. משרת משה, לא מתוך האוהל (לשון הפס')
- כ. מכלי המשכן שדרך עשייתם מפורש בפרשתנו
- ל. הרגו איש את אחיו ואיש את רעהו
- מ. משה שם על פניו, כדי שלא יפחדו מלגשת אליו
- נ. החומר ממנו עשוי הכיור, שעמד במשכן הטהור
- ס. "ועלית בבקר אל הר"
- ע. "נצר חסד לאלפים נשא ופשע"
- פ. "ויאמר ד' אל משה לך שני לוחות אבנים"
- צ. המקום עליו עמד משה בראותו את כבוד ד'
- ק. ממרכיבי שמן המשחה
- ר. ד' מילא את בצלאל ב-
- ש. "ימים יעשה מלאכה וביום השביעי"
- ת. "את מזבחותם ואת מצבותם ואת אשריו"

חידון א' ת' - הפוך

הגשמה לכל שאלה מציגה באור המופיעה בראש השורה.

- א. "ויעבור ד' על פניו"
- ב. מבוני המשכן
- ג. כל אחד משלושת הרגלים קרוי-
- ד. "לך" כי שחת עמך"
- ה. ממרכיבי הקטורת (2)
- ו. "בני ישראל את השבת"
- ז. אחד משבעת עממי א"י (כנען, חת וכו')
- ח. שמן המשחה נעשה מעשה
- ט. "והדל לא"
- י. "לא תבשל בחלב אמו"
- ך. "שלוש פעמים בשנה יראה כל"
- ל. זה יתנו כל העובר על הפקדים, כל גבר ביהודים
- ם. שם כולל למרכיבי הקטורת
- ן. השי"ת ירד ב-
- ס. אחד משבעת עממי א"י (כנען, חת וכו')
- ע. משה ראה את העם "כי הוא"
- ף. בני נמנו ע"י מטבעות כדי שלא יהיה בהם-
- ץ. "ובחרושת אבן למלאות, ובחרושת לעשות"
- ק. כך שוחקים את הקטורת
- ר. "כל רחם לי"
- ש. מילה נרדפת ל-'איחר'
- ת. "הנה אנכי נגד כל עמך אעשה נפלאות"

מן המדרש

אמר ר' ברכיה, בשם ר' חייא בר אדא, בשם ר' שמואל בר נחמן: כיון שבאו ישראל למרה, התחיל משה מהרהר בליבו, ואמר: המים הללו למה נבראו, מה הנאה יש לעולם בהם? מוטב היה אילו לא נבראו! ידע הקב"ה מה חשב בליבו. אמר לו הקב"ה: לא תאמר כן, ולא מעשי ידי הם! יש דבר בעולם שלא נברא לצורך? אלא, אני מלמדך היאך תהא אומר, אמור כך: עשה את המר מתוק. ומנין שלמדו הקב"ה להיות אומר כך? ראה מה כתוב: "ויצעק אל ד' ויורהו ד' עק", "ויראהו" לא כתוב כאן, אלא "ויראהו", אין ויורהו אלא לשון לימוד, שנאמר: "ויורני ויאמר לי". וכתוב: "ולחורות נתן בלבו". היה הדבר מסורת ביד משה ולא עשה. ומתי עשה? כיון שבאו ישראל למדבר ובקש הקב"ה ללכותם, אמר לו משה: רבש"ע! בקשת לאבד את ישראל, מכלה אתה אותם מן העולם! לא כך אמרת לי במרה, הוי מתפלל, ואמור עשה את המר מתוק! ואף עכשיו חלי מרירותם של ישראל ורפא אותם. הרי: "ויחל משה" (מלשון חולי)... מהו 'למה ד' יחרה אפך בעמך?' ר' יהודה אומר: למה הדבר דומה? למלך, שהיה לו בן בית והשליטו על כל מה שהיה לו. הלך אותו בן בית והלווה לבני אדם ע"י ערבים, הלוח לזה נ' זהובים, ולזה ק', ולזה מאתים, ולבסוף ברחו הלוחים. אחר זמן שמע המלך והורע בעיניו, אמר לו: האם השלטתיך על שלי, אלא לאבדן! השיב לו בן הבית: אני הלוחית ובאחריותי הם לשלם, אני מעמידך על הכל, שהרי פלוני ערב יש בידו ק' זהובים, וביד פלוני נ'. כך אמר משה להקב"ה: למה אתה כועס, לא בשביל תורתך?! באחריותי היא, שאני וחבירי נקיים אותה, אהרן ובניו יקיימוה, יהושע וכלב יקיימוה, יאיר ומכיר יקיימוה, הצדיקים יקיימוה, ואני אקיימנה. הרי: "למה ד' יחרה אפך". (ע"פ מדרש רבה)

לילון אונקלוס - עברית

כל פרשה אביא בצ"ה מילה מרגזים אונקלוס
עכנסה אפריג le מניו.

"את הביור ואת בננו" (ל' כח) = "זית
בסיסה".

המילה העברית 'בסיס' המתארת יסוד,
מצע ואת החלק התחתון של עצמים.

תולה בפרשה

אצלנו הוא בודד, יחיד.
אך בבגדו תמצאנו תמיד,
ביתו טבעות בהם גר,
ובביתו השני, שמן ניגר.

המונח המבוקש הינו מילה ג2 ג2
אוגיות המופיעה בפרשה,
אשר כל שורה בגידיה רומזת
להקשר שונה שלה.
(יגכן כתיב מסר ומילופי אוגיות ג2
היזה דומה)

הגשמה מפרסם אי"ה זיליון הזא

טמונה בפרשה

סי תשא

ושפני טמוני חול

היכן יש בפרשה רמז לפשוט מחלוקת בידיני הבדלה?

"וישק את בני ישראל"

בפרקי דרבי אליעזר מובא שמי שנשק לעגל בכל לבו היו שפתיו מזהיבות וכך ידעו בני לוי להורגו.

"ויגף ד' את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה

אהרן"

פירש החתם סופר את הכפילות בלשון הפסוק על פי הגמרא (נדרים סב.) שמי שמתמש בתלמיד חכם נעקר מן העולם מקל וחומר מבלשצר שהשתמש בכלי קודש שיצאו לחול - ובכל זאת נענש. ולכן כתוב: "אשר עשה אהרן".

שעשוני דאורייתא

"אם נא מצאתי חן בעיניך"

מלבד משה, מי עוד בתנ"ך אמר: "אם נא מצאתי

חן"? (לפחות 4 בתורה)

מצאו נא בפרשה:

1. מילה המופיעה 5 פעמים בשני פסוקים רצופים, שבכל פעם מופיעה בסמיכות למילים אחרות.
2. את אחד משני הפסוקים הבודדים בתורה שמתחילים באות ס'.
3. את שמותיהן של 13 מפרשות התורה. (כתיב)
4. אות המופיעה פעמיים ברציפות. (10 תשובות)
5. את שמותיהם של ארבעה מספרי התנ"ך.

"זיכרון סימן"

איטריאק ורמיס זכירא מספר פסוקי הפרשה

בפרשת כי תשא מסופר בעיקר על מעשה עגל הזהב, ואהרן אמר למשה: "ויצא העגל הזה".

בפרשת כי תשא ישנם 139 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים:

"עגל הזהב הזה" = בגימטריא = 139

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לעלון פורים: אם אותיות המגילה לא מוקפות גויל וכתובה בלשון זר - יוצאים בה ידי חובה רק ביחיד ולא בציבור (מ"ב תרצא כג). לכן, אם ישנם בדיוק עשרה נוכחים בבית הכנסת ואחד מהם ישן - גורם הוא בכך שכל שאר השומעים יצאו ידי חובה. **לסדר את הפרשה** - מחצית השקל בשקל הקדש". **חידון א' ת'** - אהרן, בצלאל, גרה, דן, הרחק מן המחנה, וביום וינפש, זהב, חורב, טובי, יהושע ימיש, כיור, לוויים, מסוה, נחושת, סיני, עוון, פסל, צור, קנמון, רוח אלוקים, ששת שבת שבתון, תתצון, תשברו, תכרותון. **חידון א' ת' הפוך** - ויקרא, אהליאב, חג, רד, חלבנה לבונה, ושמרו, פריז, רוקח, ימעט, גדי, זכור, מחצית השקל, סמים, סממנים, ענו, יבוס, פרוע, נגף, עץ, הדק, פטר, בושש, כורת ברית. **שעשוני דאורייתא** - אברהם: "ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך", לבן: "אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי", יעקב לעשו: "אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך" וליוסף: "אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ירך תחת ירכי", ויוסף לבית פרעה: "אם נא מצאתי חן בעיניכם". גדעון: "אם נא מצאתי חן בעיניך ועשית לי אות", ודוד אל אכיש: "אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום". 1. קול: "וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה. ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע". 2. "סרו מהר מן הדרך...". (השני בפרשת שלח: "סלח נא לעון העם הזה...") 3. וירא, ויצא, וישב, תרומה, ויקהל, ויקרא, קדשים, אמור, בהר, נשא, שלח, הדברים, ראה. 4. בבד, ההר, וישתחוו, ייסך, ככלתו, מחלליה, ממלח, אתננה, בשש, תתצון. 5. ויקרא, הדברים, יהושע, מלאכי. **מילה במגילה אסתר** - חור. "בבגדים צבעוניים נמנה" - לבוש חור, "וסב של חכם היה" - בצלאל בן אורי בן חור, "הוא אף אחד מחמישה" - אחד מחמש מלכי מדין היה חור, "שלא נפלו מהם לגומה" - שבשונה מחמשת מלכי סדום ובנותיה, לא נפלו מהחמישה האלו לבאר או לגומה או לכל חור שהוא. **טמונות בפרשה** - 1. "כתובים באצבע" (לא, יח) 2. סמל של בית מרקחת - "מעשה רוקח" (ל, לה) 3. "עגל מסכה" (לב, ד) "אלהי מסכה לא תעשה" (לד, טז) "לא תוכל לראות את פני" (לג, כ) "ויתן על פניו מסוה" (לד, לג) 4. הלצה ידועה: מצות כיפה בפרשה: "כי תשא (בהברה אשכנזית 'כיסית') את ראש בני ישראל" (ליב, 5) "עגל" (לב, כד) 6. "נזמי הזהב אשר באזניהם" (לב, ג) 7. "מחצית השקל" (ליג, 8) - תמונה ללא פתרון, תחשבו! 9. "ובחרושת עץ" (לא, ה) 10. "מור דרור" (לב, ג) 11. קידוש לבנה רומז על אותיות גדולות ('אותיות של קידוש לבנה'), שתיים בפרשה: "אחב", ו"נצר", ואף רש"י כותב: 'אות גדולה היא' (לא, יג) 12. ביכורים (לד, כו) 13. "והלוחות" (לב, טז) "פניך הולכים" (לג, יד) 15. "ורחצו... ידיהם ואת רגליהם" (ליט, 16) למחוק - "מחני נא מספרך" (לב, לב) 17. 'הראהו קשר של תפלין' (רש"י לג, כג) 18. "ולא שתו איש עדין" 'כתרים שנתנו להם בחורב' (רש"י לג, ד) 19. פרח הכרום: 'זכרום' (רש"י לד, לד) **טמונות בהכטרה** - 1. "והרבתי את פרי העץ" (לו, ל) 2. "צאן אדם" (לו, לו) 3. "לב חדש" (לו, כו) 4. "יושבים על אדמתם" (לו, יז) **שאלה לשלחן השבת בא** - שאלנו: כיצד יתרו מל את עצמו והרי גוי פסול מלמול? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. ישראל אחר מל אותו. (גיליוני הש"ס) 2. בבני קטורה ישו דעות שחייבים במילה, יכולים כשבאים להתגייר למול את עצמם. (נחלת בנימין) 3. יש לחלק שכל מה שפסול גוי הוא במצות מילה כללית ולא במילת גרים. (נר חוה) 4. מכיון שהיה יתרו מבני קטורה, כבר היה מהול ורק נצרך להטפת דם ברית.

יתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש):

<https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתר 'דרשו'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1.

© כל הזכויות שמורות לאהרן בייין.

יתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

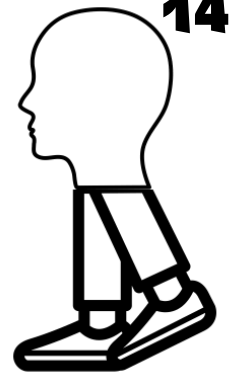
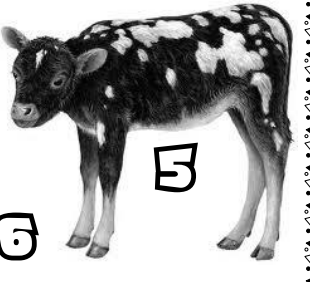
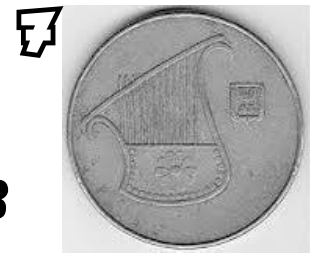
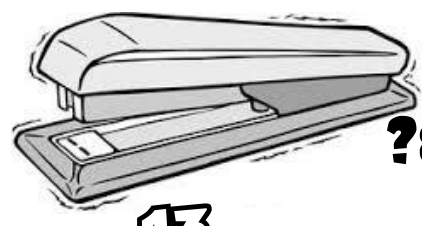
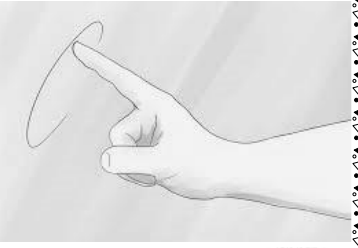
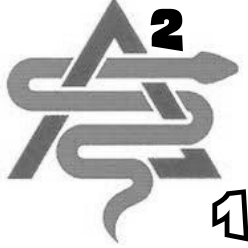
למונות בפרשה

כי תשא

מקרא רמת קושי: תשנ"ג קשה

זהו אידון משעשע המיועד לתלמידי תורה על פסוקים והושגים מהפרשה ומספרים רש"י. (תוכלו להצטוות בשבוע בדף המצורף) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (הואיל אצטין זאת ארבים) אשמח לקבל רעיונות, איצוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כמייכ והצטרפות רשימת התפוצה והקדשות ניגון אשמו בקשה אמיל הניל

לאחר ביון

18

ויהי דבר ד'

הפטרת פרה

למונות בהפטרה

יחזקאל ל"ו ט"ז עד פסוק ל"ו (ספרד) או עד סוף הפרק (אשכנז)

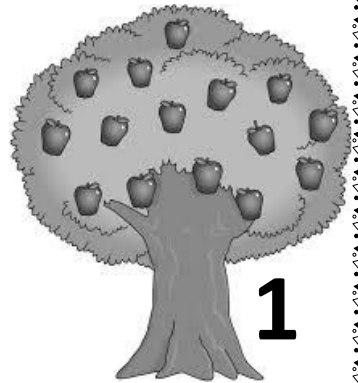
4

3

2

1

למונות בפרשה

כי תשא

מקרא רמת קושי: תשפ"ג קשה

זהו אידיון משפט המשי אתמונות הרומוצות על פסוקים ומושיאים ההפרשה ומפירושו רש"י. (תוכלו להוציא גשובות בדף המצורף) אדגיש, כי אין הכוונה להמשי את הפסוקים כלא, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (הוהלף לזיין זמא ארביים) אמת אקבל ראינונו, איצוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כוויכח ההצטרפות רשימת התפוצה והקדשות ניגון אשאו בקשה אמיל הניל

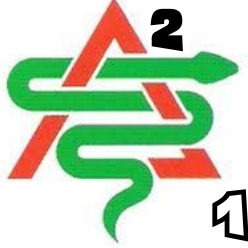
לאחר בין

4

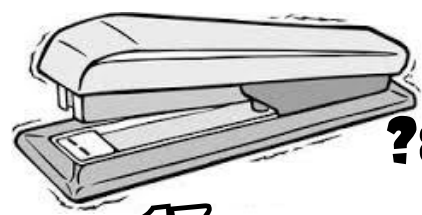
3x4

2

1

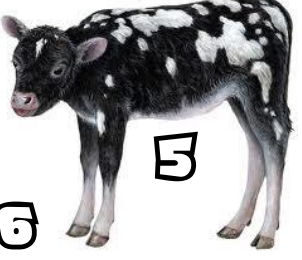
?8

7

6

5

13

12

10

9

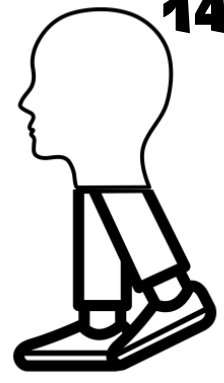
17

16

11

15

14

19

18

למונות בהפטרה

הפטרת פרה

ויהי דבר ד'

יחזקאל ל"ו ט"ז עד פסוק ל"ו (ספרד) או עד סוף הפרק (אשכנז)

4

3

2

1

